

॥ खंड ०८/भाग०७ ॥

॥ ओवी नं. ६१ ॥

॥ कृष्णपुरी ची ओवी ॥

॥ भुलुन गेलो...। परी कृष्ण सुमरनी आलो ॥
 ॥ भुलुन गेलो...। परी कृष्ण सुमरनी आलो ॥ घृ ॥
 ॥ आधी भजा अवधुत बादशाही । जीव होता त्याच ठायी ।
 दिली वस्तु आणली नाही ॥ भुलुन गेलो..
 ॥ वस्तु आणाया गेलो माघारी । पोच चालेना निराधारी ।
 रस्ता कठीन जाउ कोण्यापरी ? ॥ भुलुन गेलो..
 ॥ कर्ज गेलो पाहु गेलो । तीन ताळ धुँझुन आलो ।
 आर्बुस-निर्बुस झालो ॥ भुलुन गेलो..
 ॥ भुलुन गेलो तिरगुणांपरी । मजला संदेह पडला भारी ।
 केली सावंग्याची वारी ॥ कृष्ण सुमरनी आलो ॥ ०४ ॥
 ॥ सावंगपुरी उभे श्रीहरी । याहीचा परीमळ सुटला फार ।
 लोठ मारली चरणावरं ॥ कृष्ण सुमरणी आलो..
 ॥ अन्जानाचा धर्जन हात । उपदेश केला हरीभजनात ।
 मजला वस्तु गवसली त्यात ॥
 ॥ कृष्ण संगतीचा लाभ । काहीतरी पुर्वजन्मीचा भाग ।
 मजला त्याहीनं केला बोध ॥
 ॥ कृष्णराज अहिन अजात । याहीची महीमा चौताळात ।
 याहीला गणाचारी वर्णितो ॥ ०८ ॥
 ॥ अहिन खरा अहिन न्यारा । अहिना घरी धरला अवतार ।
 याहीचा पुरा मजला आधार ॥ ०९ ॥

भजने:- ॥ या भुलवनीच्या पाई । माझा मजला समजत नाई ॥
 ॥ कशी भुलवन पडली जना । काही समजेना ।
 या महाराजाचा खेळ कोणा उमजेना ॥

शब्दार्थ :- आर्बुस-निर्बुस होणे = दमछाक होणे, वारवंड फिरलन दमुन-दमुन जाणे
 संदेह = संशय, शंका । परीमय = सुवास. सुगंध, दरवळ । वस्तु गवसली = वस्तु
 मिळणे, वस्तु भेटणे, वस्तु प्राप्त होणे. । बोध = अनुभवजन्य व्यानाचा उपदेश.

॥ खंड ०८/भाग०७ ॥

॥ ओवी नं. ६२ ॥

॥ कृष्णपुरी ची ओवी ॥

॥ ऐकुन घ्याहो जनलोका ॥

॥ किती सांगु दुर्जनाच्या चुका । ऐकुन घ्याहो जनलोका ।
 सांगतो लटकं मानु नका ॥
 ॥ झाल्या भावीकाच्या हाका । चिंता पडली त्या मालका ।
 जागी झाला कृष्ण सखा ॥
 ॥ जागी व्हा रे भावीक लोका । अवतरला माझा सखा ।
 अशी नाही येणार घटका ॥
 ॥ भजा प्रभु देव नायका । याहीनं बसवली व्वारका ।
 उठला सिदाईचा भडका ॥ ०४ ॥
 ॥ भजा प्रभु देव नायका । घ्याहो अमृताचा घुटका ।
 कृष्णपुरी कोरी भुम्मका ॥

॥ चला पाहु कोरी भुम्मका । आदीमुनी महामुनी सखा ।
 याहीच्या मुखचे शकुन ऐका ॥ ०६ ॥
 भजने :- ॥ सुटला शकुनाचा वारा । ऐसा बोले हँडयाचा फरारा ॥

॥ खंड ०८/भाग०७ ॥

॥ ओवी नं. ६३ ॥

॥ कृष्णपुरी ची ओवी ॥

॥ कोणीतरी असन सखा ॥

॥ इथ कोणी तरी असन सखा । हरीला विसर्ज नका ॥
 हरीला विसर्ज नका । हरी होय, आत्म जीवाचा सखा ॥
 ॥ माय बाप, भाऊ बंध । उदंड आहे गोत ।
 उदंड आहे गोत । शेवटी, कोणाची नाही संगत ॥
 ॥ धन संपदा दोन दिवसाची । छाया दुपारची ।
 छाया दुपारची । धरल्या, क्षणभर नाही राहायची ॥
 ॥ दया धर्म तुम्ही करा काही । जोड करा पुण्याची ।
 जोड करा पुण्याची । शिदोरी अनंत जन्माची ॥ ०४ ॥
 ॥ सत्य संस्कृती मानव निती । भक्ती ही प्रेमाची ।
 भक्ती ही प्रेमाची । अखंड संगत अवधुताची ॥ ०५ ॥
 भजने :- ॥ भक्ती प्रेमाची प्रेमाची । अधीर/अधिक नाही कामाची ॥

॥ खंड ०८/भाग०७ ॥

॥ ओवी नं. ६४ ॥

॥ कृष्णपुरीची ओवी ॥

॥ यानं नाश केला ॥

॥ यानं नाश केला..। देव नाही ओळखला ॥ घृ ॥
 ॥ आदीपुरुषाचं नाम । घेर्ना कोणी पडली भुलवन ।
 दगडा पुढे लावतीन होम ॥ देव नाही ओळखला..
 ॥ चतुर्पतीची नाही सुद । साधुसंत धरती वाद ।
 तिरगुणां मध्ये झाले बोध ॥ देव नाही ओळखला..
 ॥ भोळे भाळे पाहुन लोक । त्याच लोकांशी मारते हाक ।
 उलटा-पालटा दाखवतीन भेष ॥
 ॥ तिरगुणांत लुंडमुंड झाले । भजत नाही आदीपुरुषाले ।
 सोंग दाखवतीन जगाले ॥ ०४ ॥
 ॥ अशी या तिरगुणांची वाणी । यात नाही देव धनी ।
 याहीला राहा हो बचावुनी ॥
 ॥ असं हे तिरगुणांच पाठांतर । हे होय कडबा कुटार ।
 याहीचा नलागो पदर ॥
 ॥ लागो सत्पुरुषाचा पदर । हे होय मोक्षाचं घर ।
 याहीची दैना करन फार ॥ ०५ ॥

भजने :-

॥ बम्हा विष्णु तिरनयन । अवघा नाश केला याहीनं ॥
 ॥ नाश केला बेर्नमाना । बम्हांडाची लागो कल्पना ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥